

EEN 'VANITY AFFAIR'¹

GERMAINE JONG LOY

¹ Vanity Affair; Een affaire over ijdelheid; toespeling op Vanity Fair een tijdschrift

Och, hoe haatte zij ze. Radella baalde als een stekker, terwijl ze keek naar al die mooie slanke vrouwen op het beeldscherm in haute couture waarin hun magere, fragiele en soms uitgemergelde lichamen, fantastisch uitkwamen. Het was 'Oscar Night' op de televisie en de filmsterren kwamen in limousines aan en schreden over de rode loper om bewonderd te worden. Ze droegen fantastische robes waar 'nog net niet te zien', de boventoon voerde in een borsten- en billenextravaganza. Zoveel perfecte lichamen bij elkaar maakten dat Radella haar realiteit vervloekte.

Ze was één van de dikke vrouwen van dit eiland en een goede vijftig kilo boven haar 'body mass-index', terwijl ze in feite slank, strak en rimpelloos door het leven wilde gaan. Ze fantaseerde over witte crêpestoffen die de contouren van haar lichaam net verhulden en stretch-cotton dat haar lichaam zonder plooiën zacht omhelsde.

Ze streek met haar lange, bontgelakte gel-nagels door haar haar, dat van de nodige gouden 'streaks' was voorzien en herinnerde zichzelf met deze handeling eraan, dat ze weer eens naar de kapper moest.

Goede make-up en een verzorgde coupe compenseerden haar buitenproportioneel lichaam. Een korte kop was niets voor haar, alhoewel dat wel de favoriete haarstijl van haar schoonheidsideaal Halle Berry was. Halle had een slanke taille, brede heupen, volle borsten en een lieve glimlach; alles om een man gek te maken!

Daarnaast bewonderde Radella Jennifer Lopez, een lichtgekleurde latina met een fantastisch knap gezicht. Door de meest recente roddeltijdschriften te kopen was Radella constant op de hoogte van "J.Lo's" sexy kledingkeus en haar steeds wisselende kapsels. 'The cherry on the topping' waren Jennifers voluptueuze billen, die haar het pittige 'hot red salsa'-karakter gaven.

Waarom kan ik dat allemaal niet hebben, vroeg Radella zichzelf verbitterd af?

Het enige dat ze kon veranderen, was de kleur van haar ogen. Thank God for contacts! Ze kon één dag werken met groene en een andere dag met lichtbruine ogen, maar dat was dan ook alles.

Ze had armen die geen mouwloze mode verdienden vanwege het hoge vetgehalte dat er aan zwabberde. Lubberborsten en een buik in drie niveaus die zo trilde, dat een gelatinefabrikant zijn nieuwste blubbersmaak zo kon aanprijzen. Voor een negenentwintigjarige single was dit maar een armzalige lichaamstoekomst om je op te verheugen, bedacht ze. Hoe zou ze met zo'n lichaam ooit een man aan de haak slaan? Het enige waar mannen in deze maatschappij naar keken, was een leuk gezicht en 'bon bala²'. In de dansgelegenheden die zij bezocht, gingen mannen altijd eerst mooie en schaarsgeklede vrouwen ten dans vragen. Als een man laat begonnen was aan de race voor een danspartner en hij niets gevonden had, dan nam hij uiteindelijk genoegen met haar. Zij was altijd de pisang; de vrouw die niemand begeerde.

"Laat de filmsterren maar naar de hel lopen," mopperde ze uit frustratie hardop en ze knalde de televisie uit. Ze walgde zo van de hele situatie dat ze besloot om even wat anders te doen. Misschien was het beter te gaan surfen dan naar de televisie te kijken. Haar computer was toch altijd aan.

Ze ging een 'chatroom' binnen om te kijken bij wie ze haar ontevreden gevoel van vanavond kwijt kon.

Haar oog viel op een naam die ze nog niet eerder had gezien: "Online: Aphrodite" las ze.

² welgevormd lichaam

“Hi, hallo? Ik ben ‘Lady Slim’. Ben je nieuw? Wat ben je, een man of een vrouw? Hoe oud ben je en beschrijf hoe je eruit ziet,” vroeg ze.

“Wat maakt het uit”, zei Aphrodite, ‘in the land of virtuality’ schrijven mensen een heleboel dingen die in werkelijkheid niet altijd waar zijn. Je kunt het niet controleren. Maakt het echt iets uit hoe ik eruit zie? Ik zal eerlijk tegen je zijn; ik ben een oude vrouw, in een lichaam als een ‘preim’ chinees³, maar met een tijdloze geest.”

“Oh,” zuchtte Radella. Dit had ze niet verwacht; een oude vrouw. Maar ze vond deze vrouw interessant en typte:

“Heb je ook naar de Oscaruitreiking gekeken? Wat vond je al die sexy vrouwen?”

“Ja ik heb even gekeken, maar op mijn leeftijd laat ik me niet meer op stang jagen door zulke zaken. Ik heb andere prioriteiten in mijn leven.”

“Ik ben 29 en ik erger me groen en geel aan al die perfecte vrouwen, te meer omdat ik dik ben.”

“Hoe komt het dat je zo dik bent?”

“Ik heb geen zin in het benauwende korset van een dieet en door mijn werk heb ik geen tijd voor fitness en bovendien laat ik een goede ‘bol’i kashupete⁴ echt niet staan. Als tiener vond ik dat het getal twee en meer altijd een heerlijk gevoel gaf. Twee of meer pastechi’s⁵, twee porties ‘saté ku batata⁶ en je weet hoe dat verder gaat. Eerst is het je groeispuurt die alles ondervangt, daarna ben je dik maar doordat je meer eet dan je zou moeten, ben je voordat je het weet, weeg je veel meer dan je zou moeten. Als bovendien je middageten alleen maar uit die ‘Amerikaanse snelkeukens’ komt, dan ga je verder als de ‘Titanic’ door het leven.

Ik zou er o zo graag uit willen zien als één van deze filmsterren; net zo slank en net zo mooi. Kortom; ik ben niet tevreden met mijn cocon en ik wenste dat ik in een ander lichaam kon.”

Het bleef even stil aan de andere kant en toen kwam het antwoord:

“Ik heb mijn tijd gehad, ik heb heel wat bereikt en ben trots op de medailles van mijn leven, die zich uiteten in rimpels en plooiën. Ik kan me voorstellen hoe jij je voelt en wat je zou willen. Daarom, dat wat je wenst mijn kind, het zij je nu direct gegeven, maar voorzichtig met dat wat je vraagt...”

Radella’s computerscherm flikkerde aan en uit en virtueel vuurwerk ontplofte. “You are the Grand prize winner of our X-treme make-over contest⁷,” stond er in dikke zwarte hoofdletters en er kwam trompetgeschal uit de geluidsboxen van haar computer.

“U kunt alleen winnen als u uw gegevens hier invult!” las ze.

Het enige wat ik moet doen is mijn naam invullen...

Zou ze dat wel doen? Je moest eigenlijk voorzichtig zijn met persoonlijke gegevens op het internet. Kon het haar wat schelen; ze had niets te verliezen en vooral geen geld op haar rekening. Braaf gaf ze schriftelijk antwoord op alle persoonlijke informatie die men opvroeg. Ziezo! Ze was klaar.

“In het kader van het 30 jarig bestaan van onze ‘BODY CLINIC⁸’ krijgt u een ‘X-treme make-over’. Ze nam een kijkje op de ‘site’ van de kliniek en zag beschrijvingen van de

³ Chinese pruim

⁴ taart van cashewnoten

⁵ gefrituurd pasteitje

⁶ saté met gebakken aardappels

⁷ U bent de hoofdprijswinnaar van onze algehele veranderingswedstrijd

gerenommeerde plastische chirurgen die verbonden waren aan deze kliniek. Ze las de verklaringen van de vele klanten die zich er naar volle tevredenheid hadden laten behandelen en bekeek het daarbij behorende fotomateriaal. Wow, dat zag er goed uit! "Miss Cohen, u kunt zich aanmelden bij de 'Price Waterhouse Coopers-branch' op uw eiland," en er volgde een tweetal namen en telefoonnummers die ze kon bellen. Zenuwachtig noteerde ze de namen en telefoonnummers in haar agenda. Stel je voor dat ze bevrijd van alle ballast door de wereld kon varen...

Radella liet er geen gras over groeien en belde reeds de volgende dag op.

"Mevrouw Cohen, u kunt de overeenkomst met 'The Body Clinic' volgende week woensdag komen tekenen," informeerde men haar.

Daar zat ze dan, woensdagmorgen, in haar mooiste tentjurk met bijpassende schoenen en tas. Het kantoor van Price Waterhouse Coopers was een ultramodern ingericht gebouw, met een lichte vergaderruimte. Ze zat aan een lange kunststoffen tafel en werd toegesproken door de Curaçaose vertegenwoordiger van 'The Body Clinic'. Dit kan niet waar zijn, ik droom, bedacht ze.

Om het gevoel van ongeloof te verdringen gleed haar hand zo snel als mogelijk over alle officiële papieren. Ze deed de enveloppe met de papieren in haar tas en verdween uit het gebouw voordat men van gedachten zou veranderen.

Uit het contract bleek dat haar hele vermageringsperiode voor de Amerikaanse televisie zou worden vastgelegd. De 'X-treme make-over' was een 'reality-programma' dat miljoenen mensen over de gehele wereld bekeken en die haar zouden zien.

"Niet gek," mompelde ze en ze diende haar ontslag in bij het advocatenkantoor waar ze als secretaresse werkzaam was, want het hele proces van 'mooimaken' zou een aantal maanden in beslag nemen. Gelukkig waren de kosten voor de programmamakers, want dit zou ze nooit zelf kunnen betalen. Mocht een mens eens wat geluk hebben in zijn leven, bedacht ze.

Het leek wel een circus waarin ze terechtgekomen was, want ze moest een heleboel zaken regelen en dan was het inpakken en wegwezen. Dan had ze eindelijk tijd voor de nieuwe Radella.

In de boekenwinkel van het vliegveld kon ze zichzelf nu eindelijk er toe overhalen een paar 'glossies'⁹ te kopen zonder de nodige gevoelens van jaloezie. Net als de breed lachende Halle op de voorpagina van de Vanity Fair, lachte het leven haar toe. Ze zat in het vliegtuig met gesloten ogen al te genieten van hoe haar toekomst er uit zou zien.

Het duurde niet lang of ze zat in de behandelkamer van dr. Harris. Eindelijk kon ze God spelen over haar eigen lichaam.

"I would like you to Botox this¹⁰", zei ze en ze wees op haar lippen.

"Dat is het eerste wat ik wil; sensuele lippen net als die van Angelina Jolie."

Dr. Harris begon te lachen om haar enthousiaste opmerking.

⁸ Lichaamskliniek

⁹ Amerikaans tijdschrift

¹⁰ Ik zou graag willen dat u dit met botox inspuut.

“Dat zeggen ze allemaal als ze bij mij komen zitten,” verklaarde hij. “Maar het komt helemaal in orde hoor, miss Cohen, we zijn er om uw dromen werkelijkheid te maken. Weet u wat we zullen doen?” zei dr. Harris nadat hij haar lichaam en de resultaten van de vooronderzoeken had bekeken, “we doen een gastric-bypass in combinatie met liposuctie.”

“Wat is het verschil en wat zijn de voordelen?” vroeg ze.

“De gastric-bypass is diepgaander, maar effectiever en u zult uiteindelijk maar mondjesmaat kunnen eten, omdat uw maag wordt verkleind en dat deel gelijk op de dunne darm wordt aangesloten. U valt daardoor af en komt met een goed dieet en het juiste trainingsprogramma vanzelf op uw streefgewicht. De liposuctie is nodig om het laatste beetje plaatselijk vet te verwijderen.”

Ze zat in een hesje in de behandelkamer van dr. Harris en knikte begrijpend.

“Maar dan krijg ik slappe borsten en andere hangende delen,” jammerde ze.

“Is het mogelijk mijn borsten, buik en kin ook gelijk strak te trekken?”

“Natuurlijk mevrouw, het zal wel een tijdje duren voordat u hier vandaan komt, maar dan bent u zodanig veranderd, dat niemand u meer herkent. Knapper en strakker.”

Aangezien die belofte haar absoluut beviel, was ze bereid om voor mooi te zijn, pijn te lijden.

En pijn leed ze. Dr. Harris begon met het spuiten van haar lippen. Toen hij klaar was bewonderde ze zichzelf in de spiegel. Het resultaat waren volle lippen à la Jolie, precies wat ze wilde. Ze probeerde zichzelf een imaginaire zoen te geven door haar lippen te tuiten maar die hadden hun natuurlijke flexibiliteit verloren. Geen probleem. Dit was het toch dat ze had gevraagd?

Daarna deed men de meest ingrijpende operatie, de ‘gastric-bypass’ en ongelukkig genoeg begon de wond te ontsteken. Jeetjemina, het deed allemaal zo ongelooflijk veel pijn. Ze kreeg koorts en er moesten buisjes in de wond die het wondvocht zouden afvoeren. Haar buik heelde in een uiterst laag tempo. Ze moest leren omgaan met voedsel. De eerste twee weken mocht ze het alleen doen met eten dat door haar darmen gleet. Ze kon geen grote maaltijden eten, omdat ze dan moest overgeven.

Ze mocht per keer hele kleine beetjes voedsel, terwijl ze hartstochtelijk verlangde naar een goede ‘funchi met stoba¹¹’.

Geestelijk had ze behoefte aan het troostende gevoel van eten, terwijl er in haar maag geen plaats voor was. Frustrerend gevoel... Dat was iets waaraan ze echt moest wennen. Het beetje plaatselijke vet aan haar bovenarmen, dijbenen en rug moest met liposuctie verwijderd worden. In de maanden die volgden viel ze zoveel af dat ze een nieuwe garderobe kon aanschaffen. Tegen de tijd dat ze weer onder het mes moest voor de ‘tuck-ups¹²’ van haar borsten, de binnenkant van haar dijen en kin, had ze meer dan genoeg van al dat gesleutel aan haar lichaam. Ze kon geen naalden meer zien en ontwikkelde weerstand tegen de venijnige trombose-injecties. Ze werd misselijk van de anaesthesie, maar ze wist dat ze moest volhouden, want ze had een contract getekend en bij elke vordering stond de cameraploeg klaar. Bovendien wilde ze ergens diep in haar hart toch ook nog die borsten die zonder een b.h. fier rechtop zouden staan en wilde ze dat lichaam dat mannen aan de haak kon slaan. Dus at ze volgens haar nieuwe dieet en met behulp van de personal trainer volgde ze een ambitieus trainingsprogramma.

¹¹ Korenmeel met stoofpotschotel

¹² straktrekken

Elke keer werd er een beetje door verschillende handen aan haar beeld geboetseerd en toen ook dr. Harris eindelijk helemaal klaar was, moest ze hem gelijk geven: ze herkende zichzelf niet eens meer. Na jaren van kleding in grote maten, kon ze zichzelf eindelijk eens trakteren op mode in spandex in een kleine maat, die ze kocht voor een spotprijs.

Ze was gelukkig met de nieuwe Radella en na zo lang weg te zijn geweest verlangde ze naar haar geboorte-eiland. Het Curaçaose klimaat verwelkomde haar met een warme 'brasa'¹³ en speciaal voor deze gelegenheid was ze gekleed in het stretch-cotton pak, dat ze al die jaren voor zichzelf bedacht had.

Voor haar gevoel was ze dezelfde Radella gebleven, maar de tijd dat ze niet opgemerkt werd door de mannen omdat ze zo dik was, was eindelijk voorbij! Ze maakte werk van haar kleding en bezocht alle feesten in rug- en navelvrije combinaties. Geen rok was kort genoeg en ze genoot van de ogen van de mannen die haar achtervolgden, ook als ze allang voorbij was.

Zo ontmoette ze Shadraq, een uitstekende danser en een knappe 'gai'¹⁴. Hij ging volgens de laatste mode gekleed, werkte bij een kabeltelevisiemaatschappij en was helemaal onder de indruk van haar.

In het schemerdonker van de nachtclub en op de heftige 'breaks' van de 'ritmo kombiná'¹⁵ liet hij haar zijn lichaam voelen terwijl hij fluisterde in haar oor:

"Bo sa nò dushi"¹⁶, je bent de meest sexy vrouw die ik ooit in mijn leven heb gezien.

Ik ben Shadraq," stelde hij zich voor.

"Hoe heet jij?"

Nog natrillend van zijn danskunst antwoordde ze:

"Radella Cohen."

Ze was gecharmeerd door zijn belangstelling en voelde de vlinders in haar buik.

De muziek was afgelopen en hij maakte gebruik van het moment om verder met haar te praten.

"Je danst heel goed. Mag ik je bellen? Dan kunnen we een keertje uit, misschien kunnen we dan weer gaan dansen," zei hij.

"Geen probleem" zei ze en ze gaf hem de informatie die hij nodig had.

Hij sloeg haar naam en nummer gelijk op in zijn telefoon.

Alhoewel ze hem leuk vond, probeerde ze toch een beetje de kat uit de boom te kijken.

"Ik wil graag vrienden met je zijn en je beter leren kennen," zei ze hem.

"Dat is in orde Radella, want ik heb net een relatie achter de rug en ik ben nu in een stadium van mijn leven dat ik niet precies weet wat ik wil..."

Hij wist niet wat hij met zijn leven wilde en zij wist niet goed wat ze aan hem had, want hij nam nooit het initiatief om contact met haar op te nemen.

Als ze hem toevallig tegenkwam dan gaf hij als argument:

"Ik had het druk, ik was moe en je weet dat ik een verlegen man ben."

Meestal was zij het die het contact initieerde door hem een 'sms-je' te sturen, "hoe gaat het met je?"

¹³ omhelzing

¹⁴ jongeman

¹⁵ populaire dansmuziek

¹⁶ Weet je schatje

Maar het kwam niet verder dan “goed en met jou?” Ze kon hem niet peilen. Geheel onverwachts zag ze zijn nummer op haar telefoonscherm verschijnen.

“Ben je thuis? Kan ik even bij je langskomen om met je te praten?”

“Je bent welkom. Ik zie je straks” antwoordde ze hem.

Wat wilde hij? Ze wist het niet en kon zichzelf geen antwoord op die vraag geven.

Aan het eind van de middag zat hij op één van de plasticstoelen op haar porch en in het licht van de ondergaande zon las ze gevoelens van ontevredenheid op zijn gezicht. Hij klaagde:

“Mijn moeder was boos op ons vanochtend. Ze stond te schelden dat mijn zuster en ik haar huis als een hotel gebruiken. Dat we er alleen zijn om te slapen en te eten. En alsof het gezeur van mijn moeder niet voldoende is, had ik dat ook nog van mijn zuster. Die was boos omdat ze mijn rommel niet langer wil opruimen. Margaret is pas gescheiden en kon geen andere verblijfplaats vinden. Daarom trok ze weer bij ons in. We delen mijn kamer. Het vervelendste is dat zij supernetjes is en het mij allemaal niet kan schelen of het opgeruimd is. Als ik moe van het werk kom, dan blijven mijn kleren op de plek liggen waar ik ze uittrek. Ze vindt me een sloddervos, terwijl ze vergeet dat wanneer ik wil slapen zij de rust verstoort met haar nachtelijke muziek. Je begrijpt dat de irritaties van mensen die zo dicht op elkaars lip zitten, als een ‘pal’i lechi¹⁷ ranken, onder deze omstandigheden. De spanning in huis is om te snijden en ik moest er even uit, anders had ik iedereen uitgescholden en dat zou de zaak echt niet helpen.”

Radella had met Shadraq te doen en als een goede vriend zei ze:

“Als je wilt kun je hier op adem komen van de situatie thuis. Je kunt best hier blijven slapen.”

Hij bleef twee nachten braaf naast haar slapen, maar de derde nacht vonden zijn handen haar lichaam dat hunkerde naar liefde. Hij kuste haar op de plekken waarbij ze niet wist welke temperatuur ze moest voelen. Ze werd koud en warm tegelijkertijd en hij liet haar mond woordloze gezangen zingen die ze verwonderd over zichzelf aanhoorde. Ze greep de bedknoppen van haar bed voor steun omdat elke golf van paarsblauw water die hij veroorzaakte, zijn naam aanspoelde...

Na die nacht belde hij haar nooit meer en de volgende keer dat ze hem zag, liep hij haar gewoon voorbij alsof hij haar nog nooit had gezien.

Dat brak haar. Ze werd niet gewaardeerd om de Radella die ze was, maar voor “het lichaam” dat ze had. Daar had je het! Dit was het resultaat van het geweldige lichaam, dat ze altijd voor zichzelf wilde.

“Zakken, klootzakken zijn het, die mannen,” vloekte ze luid.

Na Shadraq kwam Farley en na Farley, Marlon en daarna kwam Sherman die steeds loog over waar hij werkte, omdat hij zich belangrijker wilde voordoen dan hij in werkelijkheid was. En zo kon ze er een heleboel noemen; en van de ervaringen die ze met mannen opdeed, kon ze boeken volschrijven.

De jaren gingen voorbij en nog steeds had ze geen man. Uit misère over haar vrijgezellen status begon ze 's avonds steeds meer uit de ijskast te ‘vissen’. Niemand kon haar het goede gevoel geven dat een pizza, met-alles-erop-en-eraan, geven. Het zoete en tongstrelende koele gevoel in haar mond kon alleen bereikt worden door twee flinke bolletjes ijscream. Uit ellende nam ze een extra flinke hap ijs uit de kartonnen beker. Eten was meer dan ooit haar soelaas!

¹⁷ soort slingerplant

Voordat ze erop bedacht was, had ze wallen onder haar ogen en een kledingmaat die ze lang niet had gehad. Als bescheiden cadeau van het leven kon ze nu ook regelmatig niet in slaap vallen. Het kon verkeren!

Misschien kon dokter Harris haar nog een keer helpen. Haar ellende was nu groter dan ooit en ten einde raad besloot ze een lening te nemen voor een laatste keer hulp van Plasticland. Ze belde dr. Harris.

“Als ik dit van tevoren allemaal had geweten, was ik er misschien niet aan begonnen,” klaagde ze bij dr. Harris, terwijl ze dacht aan de woorden van Aphrodite.

“Gelijk met schoonheid, verkopen wij ook wijsheid,” zei Dr. Harris hoffelijk. “Daar heeft u toch voor getekend, of heeft u de kleine letters van het contract niet gelezen?”

Met trillende hand zocht ze tussen haar belangrijke papieren en vond een nu ietwat vergeeld contract dat ze ooit zonder goed te lezen en in enthousiasme had getekend. Daar stond het onderaan, in hele kleine letters die ze niet eens had gezien.

In een zak met spullen van die tijd vond ze ook de oude Vanity Fair met het gezicht van Halle. Ze smiet het tijdschrift met een boog weg en omringd door al die papieren stortte ze in. Nu pas drongen de dingen goed tot haar door. Schoonheid **en** wijsheid, had dr. Harris gezegd. Toen kwamen de tranen van ontevredenheid, teleurstelling en spijt. Deze situatie was erger dan die van voorheen. Ze wilde zichzelf niet meer zien en alle spiegels die haar dikke lichaam meedogenloos weerspiegelden, moesten uit haar huis verdwijnen. Weg, weg, weg! Ze smiet ze aan diggelen. Daarna dumpte ze de weegschaal met veel vertoon in de groene vuilnistbak van de ophaaldienst en mepte het deksel dicht.

Naast een botoxbehandeling voor de vele zorglijnen die haar voorhoofd ontsierden had ze een extreme maatregel nodig voor het vet dat nu door de liposuctie ongelijkmatig over haar lichaam was verdeeld. Ze zag eruit als een science-fiction pop! Ze kreeg het benauwd als ze dacht aan de omvang van het bedrag dat ze nu moest gaan lenen voor een operatie.

“Kon mi bida a kambia¹⁸,” zei ze toen ze zichzelf tegenkwam in de ruit van een deur, gekleed in vormloze kledij. Haar hart bleef bijna stilstaan van ellende toen ze voor de tweede keer in haar leven een overeenkomst tekende. Nu las ze het document woord voor woord en nam ze de inhoud goed in zich op, want dit keer ging het om een lening. Ze zou nog jaren moeten kromliggen om die terug te betalen en alsof dat niet erg genoeg was, stond ook de pijnperiode van de operatie op haar te wachten.

“Ai mi tata dushi¹⁹,” jammerde ze. Er was geen ontkomen aan; het was pompen of verzuipen.

Ze boekte een retourtje Miami en een gevoel van herkenning overviel haar toen ze voor de tweede keer de pastelkleurige ontvangstruimte van 'The Body Clinic' binnenstapte. “Miss Cohen,” zei de verpleegster met een stralende lach terwijl ze haar een hand gaf. Hoe gaat het met u? Dr. Harris is met vakantie, maar heeft een vervanger die net zo goed is als hij. Maakt u kennis met dr. Courier, zei de verpleegster terwijl ze zijn praktijk binnenliepen. Couriers behandelkamer was een oase van rust. Op de achtergrond muziek met geluiden uit het oerwoud, een klein watervalletje waar water kabbelde en kristallen die aan rood zijden koordjes licht vingen; alles ademde de sfeer van Feng Shui uit.

¹⁸ Hoe is mijn leven veranderd

¹⁹ Ai, Onze Lieve Heer

Shit! Dit was de knapste man die ze ooit in haar leven had gezien en haar adem stakte. Alle gevoelens die haar tot een vrouw maakten en die zij vergeten was, kwamen naar boven drijven toen hij haar glimlachend aankeek. Zijn kastanjebruine ogen waren als poelen met een energie van borrelend water. Waar ze helemaal voor overstag ging, was het kuiltje in zijn wang. "The law of attraction²⁰" waren de roze woorden van de geheime melodie die in haar zong. Radella's hart bonsde harder dan het ooit had gebonsd. Zijn glimlach was als die van Denzel Washington realiseerde zij zich en even was ze weer terug in de adoraties van haar 'filmsterrentijd'.

"U kunt de deur sluiten, zuster," zei Courier met zijn warme stem. Hij keek in de richting van de verpleegster, die de deur achter zich dichttrok. Hij liep naar haar toe en ze snoof zijn dure aftershave terwijl hij haar een hand gaf en zich voorstelde. Mijn God, wat is dit? Wat gebeurt er met me, vroeg ze zichzelf af en ze begon te transpireren en zwaarder te ademen.

"Wat kan ik voor u doen, miss Cohen?"

Het kwam er niet uit. Ze kon niets zeggen, was verward en overspoeld door gevoelens van geestelijke en lichamelijke ellende. Ze begon gewoon te huilen.

"Please help me²¹" kwam het er schor uit en ze zocht naar een tissue om haar neus te snuiten. Met een elegantie van een magiër die net een uitzonderlijke truc gepresenteerd had, bood hij haar er eentje aan.

"Oh dear, here you are²²," zei hij troostend.

"Laat me het maar zien," knikte Courier, doelend op haar lichaam.

Daar zat ze dan, naakt, kwetsbaar en volkomen uit balans. Hij las haar kaart even na en ging daarna met zorg over haar borsten die vol en totaal uit proportie waren.

Daarna keek hij naar haar nu supergolvende buik.

"Moet dit allemaal weg?" vroeg hij, terwijl hij de te behandelen lichaamsdelen bekeek. Ze knikte.

De afstand tussen zijn sensuele mond en de hare was nu enkele centimeters. Ze rook zijn hete mintadem en haar vingers knepen zich zenuwachtig samen. Hun ogen ontmoetten elkaar op een plek waar de zon en de maan een duet van kometen zongen. Haar lippen gingen langzaam van elkaar.

"Ik hou van dikke vrouwen," fluisterde hij hees en dat was het laatste dat ze zich van het hele gesprek kon herinneren...

²⁰ de wet van aantrekkingskracht

²¹ Help me, alsjeblieft

²² Ach arme, alsjeblieft